

//////////////////// HENKILÖ KUVASSA //////////////////////

SAAREN VANKI

PETRO PITKÄNEN

PETRO PITKÄNEN KÄVI RIPPİKOULUN KUUSI VUOTTA SITTEEN, MUTTA SAAPUU NUORISOTAPAHTUMIIN AINA VAIN UUELLEEN. MIKÄ ON HÄNEN MIELESTÄÄN SAAREN SALAISUUS?

Aholansaari pimeänä syysiltana. Satakunta nuorta on aloittanut viikonlopun riemakkaan jilleennäkemistentytöisen vieton. Joku saapuu myöhäisemmällä lautalla, on tunnelmassa muista jäljessä. Hänellä on ensimmäisenä vastassa punastuskainen nuori mies, jolla on ystävällinen katse. Mies on Petro Pitkänen 21, Aholansaaren riparilainen kuuden vuoden takaa.

Pitkänen on nuori aikuinen mutta muistaa vielä hyvin, millaista oli tulla Saareen ensimmäistä kertaa leirille. Pitkänen on kotolain Nilsistä, Aholansaaren naapurista.

Pitkänen vetää leikejä, valvoo unta ja on Saari-tapahtumien luotettava jokapaikanhöylä.

Rippikoulun käyminen Saaressa oli hänelle kuitenkin samanlainen irtiotto kaveripäristä kuin se on eri puolilta Suomea tulevalle sadalle nuorelle joka kesä.

Pitkäsen elämässä rippileiri aloitti vaiheen, joka ei ole ohi, vaikka teinivuodet jäivätkin taakse. Nykyisin hän opiskelee Jyväskylässä musiikkia, mutta toimii

silti Herättäjien nuorisoshteerien luotettavana apuvoimana. Pitkänen valvoo isoskoulutuksissa nuorten unta ja leikkii, valmistaa rastiratoja, myy nuorisokojalla konserttilippuja ja auttaa kaikessa missä voi. Mikä on Pitkäsen salaisuus ja mikä hänet tuo näihin viikonloppuihin yhä uudelleen?

SAAREN SALAISUUS ON HYVÄKSYVÄ ILMAPIIRI

Pitkäsen mielestä Saari-tapahtumiin, isoskoulutuksiin ja Herättäjäjuhliin tullaan ennakkoluulottoman ilmapöytä takia.

"Saaressa ei kysytä että kuka oot. Kaikki ovat oikeasti kaverit. Rathateo on se että keneltäkään ei koskaan kysytä, uskotko sinä. Se on kiertävyydellä muutenkin tärkeintä. Kaikki osataan meidän ja siitä syntyy sellainen henki, että me ollaan kaikki samaa porukkaa", Pitkänen kuvaa.

Pitkänen lähti alkoinaan mielellään rippikouluun muualle kuin koulukaverinsa. Hän ei ollut koko koulun silmärikku, mutta tunsi itsensä vähän erilaiseksi.

"Olin pienikokoinen ja nälkäinen lapsi ja helppo kohde kiusaajille ala-asteella. Sain lapsena parhaat kaverit musiikkileirillä, mutta he auttoivat kauempana."

Rippikoulu ja sen jälkeiset körttinuorten touhut toivat Pitkäsen elämään ne ihmiset, joita hän nykyisin pitää parhaimpina ystävinään.

"En halunnut mennä leirille koulukaverien kanssa. Halusin heistä hetkeksi eroon. Minulla oli kiusaamistausta alaluokilta ja koulussa vedin jonkinlaista roolia. Olen ujo ihminen, mutta riparilla päätti antaa mennä ja olla oma itseni", hän kertoo.

Kaksiviikkoisen leirin alku kesällä tuntui vielä harkalalta uusien ihmisten tutustumisen kannalta, mutta syksyllä hän jo tanssi löytäneensä oman joakkonsa.

"Ajattelin Saari-leirillä elokuussa, että näiden ihmisten kanssa haluan olla tekemisissä, tähän porukkaan haluan kuulua. Tajuin jo riparilla, että pyytyn olemaan oma itseni ja silti must hyväksyttiin. Nämä ihmiset tuntevat minut salaisena kuin todella olen."

Ensimmäiset Saaren kautta saadut parhaat ystävät asuivat ympäri Suomea ja Eurooppaa: Jyväskylässä, Kuopiossa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Luxemburgissa.

"Sydyn viikonlopputapahtumissa tajusin, että siellä on sata ihmistä lisää, joihin haluan tutustua. Tuntui siltä etten voi jättää mitään väliin ja sillä siellä vieläkin ollaan."

Pitkäsestä on myös hyvä, että isoskoulutuksiin tulee silloin tällöin ihmisiä, jotka eivät ole käyneet riparissaan Saaressa.

"Ei sitä edes pian muista että he eivät ole käyneet Saaren leirillä. Nämä ihmiset ovat sannonet, että saman tien heidät otettiin mukaan ja oli helppo tulla, heidät otettiin mukaan ja se on luonnollista. Muistan että Herättäjä-Yhdistyksen työntekijällä haastateltiin siitä että millaisikohan mahtaa olla väkähän ensikeräisensä Herättäjäjuhilla mukana silloin ulkopuolisenä. Vastaus oli ettei ole ulkopuolista, ei ole meitä ja muita. Me olemme kaikki samaa yhteistä kirkkoa ja ihmisiä. Ei ole mitään sisä- ja ulkopuolista", Pitkänen sanoo.

"Ei ole ulkopuolista, ei ole meitä ja muita."



SAAREN VANKI JO TOISESSA POLVESSA

Pitkäselle Aholansaaren ripari peritytyi isosisaruksilta. Ja vielä kauempaa, äidiltä.

"Äiti on ollut aina körttiläinen ja hänkin käynyt riparinsa Saaressa. Ei me ole mikään körttiläperhe kuitenkaan, vaan talalon olla meidän perheen entisen hurautuksen", hän hymähtää.

Vaikka Pitkinen on muuttanut omilleen opiskelemaan Jyväskylään, äidin ja pojan tiet kohtaavat silloin tällöin Saaressa. Pitkäsen äiti Tytti Lintunen työskentelee Aholansaaren toiminnanjohtajana.

Milloin Herättäjä-Yhdistyksen nuorisoyössä tarvitaan yövalvojaa, leikkien vetäjää, nuorten ääntä seurapenkistä tai Saaren Veräjällä majoittajaa, soitto opetaan usein Pitkäselle. Hän lähtee, mikäli musiikon ja musiikkikasvatustajan kahden tutkinnon opinnoiltaan ja bändeikään ehtii.

"Riparilla päätin antaa mennä ja olla oma itseni." ja leikkikin ovat joka vuosi samoja, jaksan äiti käydä vuodesta toiseen. Oma rooli alkaa vaihtua nuoresta enemmän työntekijänäkökulmaan", hän toteaa.

Saaressa hän auttelee myös keittiössä, kioskissa ja on ollut kesätyössä talkoopäällikkönä ohjaamassa proleja. Kun uudet kaverit kysyvät hänen viikonlopuistaan, hän selittää tarvittavan määrän körttiläisyydestä.

"En minä sano ihmisille ensimmäiseksi, että hei olen Petro, olen körtti. Nuorten parissa usko ja uskonnollisuus ovat silloin tabuja enkä minäkään koe tarpeelliseksi niitä kuuluttaa", hän hymähtää.

VAATIMATTOMUUDEN KÄÄNTÖPUOLI

Körttiläisessä vaatimattomuudessa on Pitkäsen mukaan yksi huono puoli:

"Uudet ihmiset eivät kuule siitä, mitä meillä on. Verrattuna muihin uskonnollisiin liikkeisiin me ei näytä uutisina. Körttien vaatimattomuus ja tietynlainen nöyryys estää meitä tuomasta itsämme esiin. Herättäjäjubilat olisi paras mahdollisuus saada uusia ihmisiä mukaan. Jublat pitäisi saada sen nähtäväksi, että uudet toivotetaan tervetulleiksi ja että ihmiset tulisivat mielellään. On hyvä että ne pidetään aina eri paikkakunnalla. Tulevina kesinä Nilsiästä ja Tampereelta olisi hienoa saada paikallisia nuoria

mukaan tekemään jublia", Pitkinen haaveilee. Hänestä rippikouluja pitäisi tarjota tavallisille perheille, niillekin joissa körttiläisyyttä ei tunneta.

"Me emme ole mikään lahko, vaan riparit ovat ihan tavallisia kirkon rippikouluja, mutta voisit tarjota vielä paljon enemmän. Bonuksena niissä tutustuu uusiin ihmisiin ja joihinkin uuteen perinteeseen, silloinvoimisteluun."

Petro Pitkäsen mielestä körttinuorten toiminnassa on parasta se, että nuoret järjestävät paikallisia tapahtumia itse.

"Sillä liike pyöry tuoreena, että nuorien annetaan itse tehdä. Vielä nykyistä enemmän yhdistyksen rakenteisiin pitäisi saada nuoria tekemään ja suunnittelemaan", Pitkinen tuumii. Hänestä alueellista paikallistoimintaa pitäisi olla enemmän.

"Pitäisi tehdä yhteistyötä enemmän seurakuntien kanssa. Ja olla verkossa enemmän. Seuroja ja kypäretäkin void vaikka livestriimata. Ylipäätään nykäteknikkaa voisi ottaa enemmän käyttöön ja hyödyntää. Väitakunnallista yhteistä viikonloppuja ei voi kuitenkaan vähentää. Koko porukka saatava kasaan myös fyysisesti. Se on ammatillisen kokemuksen, silloin ollaan yhdessä ihan omassa maailmassa", hän pohjaa.

Pitkästä kiinnostaisi kehittää nuorisotyöhön myös erilaisia taidetyöpajoja.

"Seuraperinteen rinnalle voisi tuoda taiteellista ohjelmaa. Mitä tabansahan voi opettaa työpajoissa, minua tietenkin kiinnostaisi eniten musiikki, mutta myös teatteri, improvisaatio, valokuvaus ja sosiaalinen media varmasti kiinnostaisi nuoria."

IKÄVÖIVÄ USKO ON LÄHELLÄ SYDÄNTÄ

Körttiläinen uskonnollisuus tiivistyy Pitkäsen mielestä hyvin hänen lempisäioninvieressään 274. Sen kertokessää julistetaan syntisen oikeutta huutaa apua.

"Körttiläisyydessä on hyömyä siitä, että jaksetaan yhdessä uskoa armonvillakseen. Muita ei tuomita ja ennakkoluottamuuden ilmapilvi nousee siitä. Varsinkaan uskonantoksa kukaan ei voi asettua muiden yläpuolelle ja siksi ei kysytä toisten uskoa. Koko kirkko voisi oppia tästä perinteestä. Ihmiset pitäisi nähdä ihmisinä eikä esimerkiksi seksuaalisen suuntautumisen suhteen edustajina."

Teksti Salla Ranta Kuvat: Antti Rintala

Konserttien pääsylippuja

Musiikkipanora isokoulutuksesta

Herättäjäjubilamutistoja

Tärkeitä Silonin versio

